

ΕΤΟΣ 56ον

15 Ιουνίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (2872)

Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

Ἡ σημερινή μεγάλη μέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὑπενθυμίζει στὸν κάθε χριστιανό τὴ γενέθλια ἱστορικά ἡμέρα τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ. Τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ἐπίσημα τὴ μέρα αὐτὴ ἀνοίξε τὴν ὡραία πύλη τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἔθνη καὶ ταυτόχρονα ἔγινε ἡ μεγάλη δύναμή της! Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὸ σωτήριο Πάθος, τὴ λαμπροφόρο Ἀνάσταση καὶ τὴν ἐνδοξη Ἀνάληψή Του ὀλοκλήρωσε τὸ ἐπὶ γῆς ἔργο Του μὲ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στοὺς Μαθητὲς καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Ἔτσι ἡ Πεντηκοστὴ εἶναι τὸ πλήρωμα τῆς Ἀνάστασης καὶ τοῦ σωτηριολογικοῦ του ἔργου, γιατί «ἡ μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἀποκ. 1,2) θά φθάσει ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς (Πράξ. 1,8).

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ συγκεκριμένα στὸ βιβλίο τῆς Γένεσης (11,1-9) ὑπάρχει ἡ διήγηση γιὰ τὴ σύγχυση τῶν γλῶσσῶν, τὴν ἀσυνεννοσία καὶ τὴ διαίρεση τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χτισίματος τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ. Ἡ ἀμαρτία διαιρεῖ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς δαιμονοποιεῖ, ἐνῶ ἀντίθετα τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ἐνώνει καὶ ἰσχυροποιεῖ τοὺς δεσμούς τῆς ἀγάπης μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἀναφέρει χαρακτηριστικά ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «Ὅλοι αὐτοὶ (οἱ πρῶτοι Χριστιανοί) ἦταν ἀφοσιωμένοι στὴ διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων καὶ στὴ μετὰξὺ τους κοινωνία...» (Πράξ. 2,42), ὅλοι «εἶχαν μία καρδιά καὶ μία ψυχή» (4,32)! Ἡ ἐσωτερικὴ πηγὴ τῆς ὁρμῆς τῆς Πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας γιὰ αὐξηση τῶν μελῶν της (6,7) καὶ ἡ σύμπνοια τῶν πιστῶν στὴ χαρὰ τῆς σωτηρίας τους εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα! (13,52).

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει τοὺς πιστοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησία (Α΄ Κορ. 12,13). Τοὺς κάνει ἓνα σῶμα· ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλο νὰ ἔχει στοργή, ἔλεος (Φιλιπ. 2,1)· μὲ ἄλλα ῥόγια τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὴν Ἐκκλησία δημιουργεῖ τὸν σύνδεσμο τῆς ἐνότητας καὶ τῆς κοινωνίας στὴν πίστη, στὴν ἀγάπη, στὴν ἐλπίδα (Ἐφεσ. 4,3). Γεμί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ είμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς, εἰσήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεῦνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ζεὶ καὶ ξεχειλίζει τίς καρδίεσ με ἀγάπῃ (Ρωμ. 5,5)· εἶναι τὸ ἴδιο ὄχι μόνο ἡ ἐνότητά τους (Ἐφεσ. 4,4) στήν παρούσα ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγγύηση γιὰ τὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν ἀθανασία τους στήν ἐρχόμενη ζωὴ (Β' Κορ. 5,5). Καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ ἀγάπῃ, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ καθοσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ πίστη, ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια (Γαλ. 5,22). Μ' ὅλα αὐτὰ γεμίζει τὴν καρδιά τοῦ πιστοῦ καὶ τὸν κάνει νὰ χαίρεται μυσταγωγικά τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγία του μητέρα Ἐκκλησία, τὴν πύλην τῆς σωτηρίας!

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι «τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν»

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὴ σημερινὴν περικοπὴ εἶπε στό πλῆθος κόσμου ποῦ εἶχε κατακλύσει τὴν πηγὴ τοῦ Σιλωάμ· «ὅποιος διψᾷ, νὰ ῥθει σέ μένα καὶ νὰ πιεῖ». Δίψα εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἡλύτρωση, ἡ σωτηρία· θεία δίψα εἶναι ὅλα τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἀληθινὰ στὰ ὁποῖα ἀναπαύεται ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ ὁ Χριστὸς τὰ δίνει σ' ἐκείνους ποῦ εἰλικρινὰ τὰ ποθοῦν καὶ ἀγωνίζονται, καὶ κυρίως ἀγωνιοῦν νὰ τὰ ἀποκτήσουν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ πηγὴ ποῦ ὄχι μόνο ξεδιψᾷ τοὺς πνευματικὰ διψασμένους, ἀλλὰ κάνει καὶ τοὺς ἴδιους πηγές. Πηγὴ καὶ ποτάμι γίνεται ἡ καρδιά τοῦ πιστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία μέ τὸ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεῖς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἡ γραφή, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιά του ποταμοὶ ζωαντοῦ». Αὐτὸ τό εἶπε διὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖον θά ἐπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τό πλῆθος, ὅταν ἀκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἡ γραφή ὅτι ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεὲμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μεταξὺ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεῖς δέν ἔβαλε χέρι ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτός ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρευνῆσε καὶ θά ἰδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τό σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τό φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας! Γιατί στήν Ἐκκλησίαν κατοικεῖ ὁ Παράκλητος· τό ζωντανὸ δηλαδὴ νερό, τό νερό πού συνέχεια τρέχει καὶ κινεῖται καὶ τὴν ἀρδεύει. Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παρομοιάζεται σάν φωτιά καὶ νερό τρεχούμενον· καὶ ὅποια καρδιά ποτίσει, γίνεται καὶ ἡ ἴδια πηγὴ πού ἀναβλῆζει διαρκῶς τοὺς καρπούς Του!

ἽΟποιοι ζεῖ «ἐν Χριστῶ» σημαίνει πὼς ζεῖ καὶ «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι». ἽΟ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε στοὺς Γαλιάτες: «Δέ ζω πιά ἐγώ, ἀλλῆλα ζεῖ στό πρόσωπό μου ὁ Χριστός» (2,20) καὶ ὁ Χριστός ὀδηγεῖ τὸν κάθε πιστό στόν κῶρο πού κυριαρχεῖ τό ἽΑγιο Πνεῦμα (Ρωμ. 8,2). Καὶ τό ἽΑγιο Πνεῦμα κυριαρχεῖ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού τίς ἐξαγιάζει· πού τίς κάνει κατοικητήριον καὶ θρόνον τῆς Παναγίας Τριάδος. ἽΟχι μόνο ὁ Ἵησοῦς Χριστός, ἀλλῆλα καὶ τό ἽΑγιο Πνεῦμα ζεῖ καὶ βασιλεύει στίς καρδιές τῶν πιστῶν καὶ τίς κάνει ἀθάνατες. Γιατί τό ἽΑγιο Πνεῦμα εἶναι ὁ «ἄγιος ἀθάνατος», ὅπως ψάλλοιμε, Θεός, τό Τρίτον Πρόσωπον τῆς ἽΑγίας Τριάδος πού ἀγιοποιεῖ καὶ χαριτώνει τὸν ἄνθρωπον.

15 Ίουνιου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)
«Ἡ ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς», Ἀμώς προφήτου (π΄ αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ, Στεφανᾶ ἀποστόλων
Ἰερωνύμου ὀσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰπιῶνος (†430).
Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστ.: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγ.: Ἰω. ζ΄ 37-52, π΄ 12.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ίουνιου, Τῶν Ἁγίων Πάντων (Α΄ Ματθαίου).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27, 30.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ δύναμη

Τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ μεγάλη δύναμη τῆς Ἐκκλησίας· αὐτό τῆ μέρα τῆς Πεντηκοστῆς βάπτισε τοὺς Ἀποστόλους μέ τίς πύρινες γλώσσες καί τοὺς ἐξάκόντισε σ΄ ὄλο τόν κόσμον καί κατέκτησαν τόν κόσμον βαπτίζοντάς τον «εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Αὐτό δημιούργησε τοὺς μάρτυρες μέ τήν παρρησία καί τή θυσία τους νά ἀντιστέκονται σέ βασιλεῖς καί ἡγεμόνες (Μαθ. 10,18). Αὐτό φώτισε τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νά ἐρμηνεύσουν μέ τή σοφία τους τήν ἁγία Γραφή. Αὐτό εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἡ δύναμη δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας!

Ἄλλῃ ἀπό τήν ἄλλη μεριά εἶναι καί ὁ Θεός πού μέ μιά στοργή σκύβει ἐπάνω μας, βοηθός στίς ἀδυναμίες μας· πού προσεύχεται γιά μᾶς ὄχι μέ λόγια νά μὴν μᾶς μπερδέψει, ἀλλῃ μέ στεναγμούς ἀλάλητους, πού ἐκφράζουν ὄλο τόν πόνο καί τήν ὀδύνη μας (Ρωμ. 8,26-27). Ἀπό τή μιά μέρα ὁ δυναμισμός, ἀπό τήν ἄλλη ἡ στοργή καί ἡ τρυφερότητα γιά τόν ἄνθρωπο! Κάθε μέρα ὁ Θεός μᾶς καλεῖ στόν δρόμο Του· κι εἶναι αὐτό γιά μᾶς μιά πορεία «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», γιά νά κατακτήσουμε τόν κόσμον καί τά τοῦ κόσμου, νικώντας τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο καί κερδίζοντας ἀπό τούτη τή γῆ τήν αἰώνια ζωή!

Εἶθε τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος, πού εἶναι «πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν» νά σκηνώσει μέσα μας, νά μᾶς ζωογονήσει σάν τόν ἥλιο, νά μᾶς δροσίσει σάν τό νερό καί τήν αὔρα καί νά μᾶς κάνει κατοικητήρια τοῦ ἁγίου Θεοῦ.

† Α. Χ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«Προσεγγίσεις», μέ τόν Ἀρχιμ. Μάρκο Βασιλάκη, Α΄ Γραμματέα τῆς
Γεραῆς Συνόδου. Κάθε Σάββατο στίς 12:30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm